

jeg og ligeledes Højres Minister ganske vor Tilslutning til det, og det lykkedes saa ogsaa i et Udvalg at opnaa Enighed om det mellem Højre og Venstre, efter at man var kommet til Forstaaelse om det andet Led i det paagældende Forslag, det, som vilde bringe den lige og almindelige Valgret til Gyldighed med Hensyn til Valg til Borgerrepræsentationen. Jeg vil altsaa tage bestemt Afstand fra den Paastand, at Højre — i alt Fald i den Tid, jeg har siddet her i Tinget — ikke har været absolut Tilhænger af Forholdstalsvalgmaaden.

Konseilspræsidenten (Zahle): Saa længe Højre havde Flertallet i Københavns Borgerrepræsentation, modsatte Højre sig ethvert Forslag om at faa ændret Sammensætningen af Borgerrepræsentationen og faa indført Forholdstalsvalg.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 6te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Hammerich: Den Gang jeg paa Højres Vegne gav Tilslutning til Forholdstalsvalgmaaden, var der udelukkende Højremænd i Borgerrepræsentationen, der gav Tilslutning til Forholdstalsvalgmaaden.

Slebsager: Efter dette lidt muntre Intermezzo tror jeg at kunne fatte mig meget kort. Den højtærede Konseilspræsident mente, at han som en Ekstrakt af mine Udtalelser kunde uddrage dette, at jeg støttede Regeringen med Hensyn til Forfatningsforslaget, men at jeg gjorde det forbandet nødigt. Ja, den højtærede Konseilspræsident har efterhaanden erhvervet sig en sjælden Evne til at finde Meningen i sine Modstanderes Udtalelser, men denne Gang har han alligevel ramt noget ved Siden af. Jeg støtter Forslaget for Forslagets Skyld, og det gør jeg med Glæde, jeg støtter det ikke for den højtærede Konseilspræsidents Skyld, deri har højtærede Konseilspræsident truffet det rette, jeg har nemlig gennem min Tale gjort Rede for, hvorfor vi fra vor Side ikke har nogen overvældende Grund til at nære Tillid til de Radikales Taktik i det hele taget, thi den har med Hensyn til

Behandlingen af denne Sag været for svingende forud for og efter Valget. Den højtærede Konseilspræsident glædede sig over, at den personlige og noget bitre Tone, der i de senere Aar har raadet i denne Sal, nu syntes at svinde bort. Ja, naar den højtærede Konseilspræsident, som ganske utvivlsomt har været Anfører med Hensyn til at bruge bitre personlige Bemærkninger i denne Sal i de senere Aar, er kommet til den Erkendelse, at nu skal vi bort fra det, saa tvivler jeg ikke om, at han vil finde Tilslutning her i denne Sal, saa er han for en Gangs Skyld blevet Anfører for en god Sag, og ikke blot i Grundlovssagen, men ogsaa i den skal vi følge den højtærede Konseilspræsident.

Venstre mener, sagde den højtærede Konseilspræsident, at de Radikale var nogle uvane Personer, som altid løb Panden mod Muren. Det sagde den højtærede Konseilspræsident, det sagde jeg ikke, det har jeg aldrig ment om de Radikale; jeg har altid ment, at de Radikale var ganske kloge og ganske snilde, men ganske vist efter min Mening ikke altid benyttede sig af de politiske Midler, jeg kunde synes om, man skal benytte sig af.

Den højtærede Konseilspræsident talte om, at vi skulde vente med at gøre Indrømmelser, indtil Sagen kom i Fællesudvalg, og gav i saa Henseende sin Tilslutning til den tidligere Konseilspræsident, hvad jeg ogsaa kan gøre. Det er rigtigt, det skal vi gøre, men det har den højtærede Konseilspræsident egentlig ikke gjort. Umiddelbart efter Valgdagen antydede han — jeg har citeret det her i Dag — i en Tale i Odense en Indrømmelse, som han og de to Regeringspartier kunde gaa med til, en Indrømmelse af meget betydelig og gennemgribende Art, nemlig med Hensyn til Forholdstalsvalg til Folketinget. Den højtærede Konseilspræsident har der givet Anvisning paa en Indrømmelse, som man fra den Side kan vente sig. Det synes at være noget tidligt, den højtærede Konseilspræsident har været ude med det (Afbrydelse). Der er et Medlem, der gjorde en Bemærkning om, at det var den tidligere Konseilspræsidents Stilling. Det er fremhævet saa stærkt af den nuværende Konseilspræsident og fra flere Sider i Dag, at vi gik til Valg paa Grund-